

Publicerad 2013-02-28 15:23 av kjell-åke bearfoot

Jag är en flykting

Jag är en flykting
i mitt eget land
Är inte lycklig
mitt inre står i brand

Spik i foten
fel på ryggen
Ont i roten
blir snart en stygg en

Tandvärk
trasig mage
Snart hamnar kroppen i en lik säck
har inte något

Artrosaxlarna behöver Cortison
blodet tjocknar
Mera medicin
kanske jag bottnar

Orkar jobba som en slav
för min diktator
Ensam på öppet hav
utan radiator

Fas 3 ger ingenting
bara mer fattigdom
Till de som inte har någonting
blir det mångas dödsdom

Jobba så länge du orkar
annars blir det vatten utan bröd
Om du inte bråkar och konstrar
får du tillbaka ditt bröd

Tryggheten försvann
att leva sjuk här idag är som tortyr
Välfärden för mig finns inte ens ibland
Känner mig som en ofrivillig martyr

Man dör utan flagga
ingenting att hissa upp
Man lever i en skugga
av Sveriges fornstora trupp

Sverige är dött
blir aldrig återfött
Bara blodigt rött
välfärden är söndernött

Som hemlös och sjuk i Sverige är det kallt
hoppas man fryser ihjäl snabbt
Vilket land i världen hjälper en sjuk hemlös svensk
du hittar inget land du har ingen chans

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kjell-åke bearfoot med Poeter.se id #39723 innehar upphovsrätten